

РЕШЕНИЕ

№ 1340

гр. Пловдив, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тоско П. Ангелов

при участието на секретаря Росица П. Марджева
като разгледа докладваното от Тоско П. Ангелов Гражданско дело № 20225330109310 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 240 ЗЗД, във вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД от „Юробанк България“ АД срещу И. В. В..

Ищецът твърди, че между страните е сключен договор за потребителски кредит от 01.09.2020 г., с който на ответника била предоставена сумата от 12 108.80 лева, която сума била усвоена от кредитополучателя на 01.09.2020 г. Съгласно уговореното в договора ползваният финансов ресурс следвало да бъде върнат заедно с дължимите лихви, а при просрочие на месечните погасителни вноски. Поради неизпълнение на задълженията на ответника вземанията по договора били обявени за предсрочно изискуеми, за което бил уведомен с покана, връчена чрез ЧСИ. Наред с това не били платени и дължими месечни такси за обслужване на разплащателна сметка и за ограничаване на негативните последици от просрочието по договора за потребителски кредит. Иска се осъждането на ответника да заплати сумата от 11 044.79 лева – главница, 867.01 лева – договорна лихва, 479.43 лева – мораторна лихва, 49.50 лева – банкови такси, 56.00 лева – обезщетение за уведомяване. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор от ответника.

След преценка на събраните по делото доказателства и във връзка със становищата на страните, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото се установява, че между страните е възникнало облигационно

правоотношение по силата на договор за потребителски кредит от 01.09.2020г., съгласно, който банката предоставя на ответника сумата от 12108.80 лева, включващи и еднократна застрахователна премия. В чл. 3 от договора е уговорен фиксиран лихвен процент от 7.95% за първите 12 месеца и променлив лихвен процент от 7.95%, представляващ сбор на референтен лихвен процент „Прайм“ и фиксирана договорна надбавка. Посочен е начина на определяне на референтния лихвен процент и е приложена методологията на изчисляването му. В договора е записан ГПР и общата дължима сума. Уговорено е, че се прилагат преференциални лихвени условия при постъпване на средствата от месечното трудово възнаграждение на ответника по сметка в банката, както и увеличаване на договорната надбавка с 3.5% при неизпълнение на това задължение- чл. 20, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от договора.

Договорът е подписан от страните, не се констатира нарушение на изискванията на ЗПК, водещи до цялостната му недействителност, поради което валидно ги обвързва.

По делото е приета ССЕ, която дава заключение за размерите на отделните задължения. Заключение е обосновано, не е оспорено от страните и следва да бъде кредитирано.

По отношение дължимостта на главницата:

Съобразно нормата на чл. 240, ал. 1 ЗЗД, с договора за заем заемото се предава в собственост на заемателя пари или други заместими вещи, а заемателят се задължава да върне заетата сума. От представените към исковата молба документи и приетата ССЕ се установява, че сумата по кредита е била предоставена на ответника, като е усвоена чрез заваряването на банковата му сметка със сумата от 12108.80 лева на 01.09.2020 г. Предвид това, за ответника е възникнало задължение за връщането на кредита чрез уговорените месечни вноски. Установява се неизпълнение на това задължение за периода след 01.08.2021 г. След тази дата няма доказателства за погасяването на месечните вноски на уговорените падежи- първо число на всеки месец, поради което за банката се е породило право да направи вземанията предсрочно изискуеми- чл. 14 от договора. Ответникът е бил уведомен за предсрочната изискуемост с покана връчена чрез ЧСИ на основание чл. 47, ал. 5 ГПК на установения постоянен адрес, предвид липсата на настоящ към момента на връщането- справка на лист 25. Залепването на уведомлението е извършено надлежно на установения постоянен адрес (липсва вписан настоящ), като не е била установена месторабота. Предвид горното на основание чл. 47, ал. 5 ГПК във вр. с чл. 18, ал. 5 ЗЧСИ поканата се смята за връчена с изтичането на срока за получаването ѝ на 14.04.2022 г. Доколкото в рамките на настоящото производство не бе установено ответникът да е погасил изцяло или частично сумата от 11044.79 лева, то искът по чл. 240, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, следва да бъде уважен изцяло.

Върху вземането за главница се дължи и законна лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ погашение.

По отношение на претенцията за възнаградителна лихва:

Съобразно нормата на чл. 240, ал. 2 ЗЗД, заемателят дължи лихва само ако това е уговорено писмено. Както бе посочено и по-горе, между страните е била договорена възнаградителна лихва, както и условия за увеличаването ѝ при неизпълнение на задължение на ответника. Настъпването на условията на чл. 20, ал. 1, т. 1 от договора се установяват от представеното към исковата молба извлечение от разплащателната сметка на ответника. От него е видно извършването на автоматични операции по прехвърляне на суми между банкови сметки на ответника за погасяване на кредита до 09.04.2021 г. След тази дата няма доказателства за такива, от което следва, че е било преустановено постъпването на каквито и да било средства по сметката на ответника разкрита при ищеца. От тази дата 3-месечният период по клаузата е изтекъл на 09.07.2021 г. и от датата на следващия падеж- 01.08.2021 г. са настъпили условията за увеличаване на лихвения процент до 11.45%. Размерът на дължимата възнаградителна лихва за периода от 02.08.2021 г. до 14.04.2022 г. (датата на предсрочната изискуемост) е изчислен от експертизата на сумата от 867.01 лева. Такъв е и размерът на предявената претенция, поради което искът е основателен и следва да бъде уважен. След настъпването на предсрочната изискуемост ответникът не дължи възнаградителна лихва и претенцията следва да се отхвърли за датата 15.04.2022 г.

По отношение мораторната лихва:

Съгласно чл. 9 от договора при просрочване на погасителни вноски и при предсрочна изискуемост, кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва. От приетата по делото ССЕ се установява, че банката е начислила обезщетение за забава върху просрочената главница в размер на 438.95 лева при прилагане на лихвен процент от 21.45%. От тази стойност е видно, че наред със законната лихва върху просрочените задължения е начислявано обезщетение в размер на договорения лихвен процент. Не се установява основание за това, защото клаузата на чл. 9 от договора предвижда обезщетението да е в размер на законната лихва, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 33, ал. 2 ЗПК. Размерът на законната лихва за периода от 02.08.2021 г. до 09.06.2022 г. съгласно приетата СТЕ се равнява на 203.32 лева, след приспадане на осчетоводеното от самата страна погасяване от 1.38 лева. За последната дата на процения период- 10.06.2022 г. обезщетението за забава определено от съда на основание чл. 162 ГПК с помощта на електронен калкулатор е в размер на 3.07 лева. Така искът е основателен за сумата от 206.39 лева. За разликата до претендираните 479.43 лева искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По отношение на таксите:

Тази претенция е основателна за петте месечни такси за обслужване на

разплащателна сметка за периода от 01.12.2021 г. до 01.04.2022 г. в размер на общо 17.50 лева. Дължимостта им е изрично уговорена в чл. 5, т. 2 от договора и е свързана с допълнителна услуга по открИ.е и поддържане на разплащателна сметка на ответника.

Неоснователно е искането за присъждане на такси за ограничаване на негативните последици при просрочие. Тяхната дължимост е уговорена в Тарифата като стойност, което се дължи при настъпване на определен период на забава- 30 дни, 60 дни, 90 дни, като е записано, че се отнасят до телефонни обаждания, изпращане на писма, покани и др. Начинът на уговаряне на това вземане като фиксирани суми, без връзка с и независимо от реалните разходи, които разумно би могло да се очаква да бъдат направени, говори, че таксите не представляват разход, а отнапред уговорено задължения на потребителя към заемотателя при забавено изпълнение. По начина, по който е уговорена, клаузата от тарифата предвижда всъщност обезщетение за забавеното изпълнение на договорните задължения. Подобна клауза, позволяваща начисляването на обезщетение за забава над законната лихва, съдът намира за неравнопоставна на основание чл. 143, ал. 1, т. 5 ЗЗП, защото задължават потребителя при неизпълнение на негово задължение да заплати необосновано високо обезщетение.

По отношение на обезщетението за уведомяване:

Неоснователно е искането за присъждане на разходи за уведомяване на ответника за предсрочната изискуемост. По делото не се установява точният размер на задължението, защото не са представени доказателства за вида и размера на таксите навлени от ЧСИ. Представеното преводно нареждане е съставено от ищеца и не доказва размера на задължението към съдебния изпълнител.

По отговорността за разноси:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 530.99 лева за разноси за д.т., както и 1248.73 лева за ССЕ и адв. възнаграждение съразмерно на уважените искове. Общо дължимите разноси са в размер на 1779.72 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. В. В., ЕГН ***** **да заплати на „Юробанк България” АД**, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: град София, район „Витоша”, ул. „Околовръстен път” № 260, **следните суми: 11 044.79 лева-** главница по договор за потребителски кредит от 01.09.2020г., вземанията по които са обявени за предсрочно изискуеми; **867.01 лева-** договорна възнаградителна лихва за периода от 02.08.2021г. до 14.04.2022г., **206.39 лева-** мораторна лихва за периода от 02.08.2021г. до 10.06.2022 г.; **17.50 лева-** такси за обслужване на разплащателна сметка за периода от 01.12.2021

г. до 01.04.2022 г.; **ведно със законната лихва** върху главницата от подаването на исковата молба в съда на 24.06.2022 г. до изплащането на вземането, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за договорна възнаградителна лихва **само за датата 15.04.2022 г.**; иска за мораторна лихва за разликата **НАД 206.39 лева до 479.43 лева**; иска за такси за разликата **НАД 17.50 лева до 49.50 лева** и иска за обезщетение за уведомяване в размер на **56.00 лева**.

ОСЪЖДА И. В. В., ЕГН ***** **да заплати на „Юробанк България” АД,** ЕИК 000694749, **сумата от 1779.72 лева,** разноси по съразмерност.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд- гр. Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/ _____